

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Martina Tomka a přísedících Evy Kaňkové a Jany Šmahové ve věci žalobce **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. Mgr. Robertem Tschöplem, advokátem se sídlem v Praze, Pod Křížkem 428/4, proti žalovanému **Městu Lázně Bohdaneč**, IČO 00273350, se sídlem v Lázních Bohdaneč, Masarykovo nám. 1, zast. Mgr. Tomášem Pavlem, advokátem se sídlem v Pardubicích, Smilova 547, *o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru,*

t a k t o :

- I. Určuje se, že výpověď z pracovního poměru ze dne 15.11.2016 daná žalovaným žalobci dne 16.11.2016, je neplatná.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám jeho zástupce náklady řízení ve výši 29.513,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v tomto řízení domáhal určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.11.2016, kterou od žalovaného obdržel dne 16.11.2016. Tvrdil, že pracovní poměr žalobce vznikl u žalovaného dne 14.2.2011, kdy byl jmenován do funkce tajemníka Městského úřadu Lázně Bohdaneč. Na pracovní poměr žalobce jako vedoucího úředníka

územního samosprávného celku se vztahoval zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o úřednících“). Dne 30.6.2016 nastoupil do funkce nový starosta žalovaného, XXX který začal na žalobce vyvíjet nátlak s cílem „zbavit“ se jej. Z tohoto důvodu starosta žalovaného nepozval žalobce na žádnou poradu, nepřipustil jej k tvorbě rozpočtu na rok 2017 a účelově jej obcházel tím, že práci zadával úředníkům bez vědomí žalobce. Žalovaný upozornil žalobce dne 19.9.2016 na porušení povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. g) zákona o úřednících. Žalobce měl porušit povinnost na něj kladenou tím, že dne 17.8.2016 hrubým způsobem slovně napadl asistentku starosty a tajemníka, paní XXX. Žalovaný upozornil žalobce dne 29.9.2016 na porušení povinnosti vykonávat pro zaměstnavatele v pracovní době práci. K tomuto závěru žalovaný dospěl z vlastností souboru označeného jako „Připomínky ke koncepci sportu 09 2016.doxs“, který Městskému úřadu Lázně Bohdaneč předložil zastupitel žalovaného, XXX, ale podle vlastností souboru jej měl dne 5.9.2016 od 10:11 hodin do 14:02 hodin vytvářet žalobce, aniž by byl takovým úkolem pověřen. Starosta žalovaného předal žalobci dne 16.11.2016 dopis datovaný dnem 15.11.2016, jehož obsahem bylo upozornění na porušení stanovených povinností, které se mělo týkat porušení zákonné povinnosti zveřejnit na úřední desce Městského úřadu Lázně Bohdaneč ve stanovené lhůtě poměrně závažné sdělení podle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, ve znění pozdějších předpisů. Následně starosta žalovaného za přítomnosti místostarosty XXX předal žalobci výpověď z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce pro soustavné méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci.

Žalobce považuje výpověď z pracovního poměru za neplatnou předně z toho důvodu, že se na něj jako na vedoucího úředníka územního samosprávného celku vztahuje zákon o úřednících, který v ust. § 12 odst. 1 taxativně upravuje důvody, pro které může být vedoucí úředník odvolán. Vedoucího úředníka tak lze odvolat i tehdy, dopustí-li se nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců. S odvoláním tajemníka však musí podle ust. § 103 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, vyslovit souhlas ředitel krajského úřadu. Tento hmotněprávní předpoklad platnosti odvolání vedoucího úřadu však v případě žalobce nebyl naplněn. Namísto toho žalovaný účelově obešel speciální právní úpravu a nesprávně použil zákoník práce. Z ust. § 12 odst. 4 zákona o úřednících lze přitom dovodit, že výpověď z pracovního poměru lze vedoucímu úředníkovi udělit jen podle § 52 písm. c) zákoníku práce.

Žalobce dále považuje výpověď z pracovního poměru za neplatnou i pro rozpor s dobrými mravy, protože k ní žalovaný přistoupil s úmyslem způsobit žalobci újmu. Žalobce se vyjádřil i k údajným porušením povinností, které mu žalovaný vytýkal. Žalobce žádným způsobem nenapadl dne 17.8.2016 paní XXX. Koncepci sportu zpracovával ještě za působení bývalého starosty žalovaného, XXX. I kdyby ji zpracovával později, představovalo by to práci pro zaměstnavatele. Vlastnosti textového editoru, ze kterých žalovaný vycházel, přitom dokáže pozměnit průměrně zdatný IT specialista. U údajného třetího porušení povinností žalobce nesporně, že chybou podřízené úřednice došlo ke zveřejnění předmětného materiálu až 3.11.2016. Ve chvíli, kdy to žalobce zjistil, tak celou záležitost okamžitě řešil na Krajském úřadě Pardubického kraje, kde zjistil, že rozhodnutí dosud nebylo vydáno. Po zveřejnění dotčeného oznámení na úřední desce tak občané mohli v nezkrácené míře uplatnit svá práva.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Tvrdil, že žalobce se ve funkci XXX Městského úřadu Lázně Bohdaneč dlouhodobě choval nevhodně vůči podřízeným, což bývalý starosta žalovaného toleroval. Toto nevhodné chování žalobce vyvrcholilo dne 17.8.2016, kdy

verbálně napadl paní XXX, čemuž byli přítomni strážníci městské policie, paní XXX a pan XXX. Žalovaný pak z vlastností elektronického souboru zjistil, že Připomínky ke koncepci sportu nevytvořil zastupitel XXX, nýbrž žalobce (přestože žalobce na jednání zastupitelstva města dne 12.9.2016 výslovně sdělil, že koncepci sportu zaslanou XXX nečetl), a to v pracovní době, kdy měl plnit pracovní úkoly. Žalovaný již dále nechtěl tolerovat běžnou praxi žalobce, který působí jako znalec v oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí a který běžně zpracovával znalecké posudky v pracovní době v zaměstnání. Žalobce nakonec pochybil i v další vytykávané záležitosti. Městskému úřadu Lázně Bohdaneč bylo již dne 4.7.2016 doručeno k vyjádření oznámení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 1.7.2016 o zahájení správního řízení ve věci schválení návrhu aktualizace bezpečnostního programu s připojenou bezpečnostní dokumentací. Podle ust. § 17 odst. 2 zákona č. 244/2015 Sb. v platném znění mají obce povinnost do 15 dnů od doručení návrhu bezpečnostní dokumentace oznámit veřejnosti na úřední desce, kdy a kde mohou občané do bezpečnostní dokumentace nahlížet. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 244/2015 Sb. v platném znění dotčené orgány zašlou krajskému úřadu své vyjádření do 60 dnů ode dne, kdy jim byl návrh bezpečnostní dokumentace doručen. Žalovaný kontrolou zjistil, že sdělení bylo na úřední desce vyvěšeno až 3.11.2016, tedy po uplynutí obou lhůt podle § 17 odst. 1 a 2 zákona č. 244/2015 Sb. Žalovaný ve svém vyjádření upozornil i na další pochybení žalobce, která mu však nebyla vytykána v předané výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.11.2016.

K námitkám žalobce, že žalovaný obešel speciální právní úpravu podle zákona o úřednících, žalovaný uvedl, že podle ust. § 1 odst. 2 zákona o úřednících je třeba zákon o úřednících použít tam, kde nelze použít zákoník práce. Zákon o úřednících vůbec neřeší otázku rozvázání pracovního poměru, proto je třeba v případě rozvázání pracovního poměru použít ustanovení zákoníku práce. Je nutné vnímat odděleně institut odvolání z funkce vedoucího úředníka od institutu rozvázání pracovního poměru. V případě, že vedoucí úředník poruší zvláštní povinnosti, které jsou na něj kladeny zákonem o úřednících (srov. § 16), pak může být odvolán, ale pracovní poměr takového úředníka zůstane zachován. Pokud však vedoucí úředník poruší jiné povinnosti než povinnosti stanovené zákonem o úřednících, může s ním zaměstnavatel rozvázat pracovní poměr podle zákoníku práce. Není možné tak, jak to dovozuje žalobce, vytvářet dvě kategorie zaměstnanců. Za použití tohoto výkladu by zaměstnavatel nemohl rozvázat pracovní poměr ani s úředníkem, který by velmi závažným způsobem porušil pracovní povinnosti anebo spáchal trestný čin. Při rozvázání pracovního poměru podle § 52 písm. c) zákoníku práce po odvolání úředníka z funkce podle zákona o úřednících zaměstnavatel navíc musí takovému úředníkovi vyplatit odstupné. Žalobce tak má za to, že existují určitá pochybení, pro která lze vedoucího úředníka pouze odvolat. U závažnějších pochybení, kterých se žalobce podle přesvědčení žalovaného dopouštěl, je však přípustné rozvázat pracovní poměr s vedoucím úředníkem podle zákoníku práce.

Listinou ze dne 14.2.2011 označenou jako „Jmenování do funkce“ bylo prokázáno, že tehdejší starostka žalovaného jmenovala žalobce do funkce tajemníka Městského úřadu Lázně Bohdaneč. Pracovní poměr žalobce k žalovanému vznikl dne 14.2.2011. Přílohou jmenovací listiny byla Dohoda o úpravě pracovních podmínek vedoucího úřadu ze dne 14.2.2011, ve které se smluvní strany mj. dohodly na zkušební době v délce tří měsíců a na místě výkonu práce žalobce v městě Lázně Bohdaneč. V čl. V. této dohody byly v obecné podobě formulovány povinnosti žalobce a v čl. VI. bylo výslovně uvedeno, že skončení pracovního poměru se řídí ust. zákoníku práce a zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, v platném znění.

Z upozornění žalovaného na porušení stanovených povinností žalobce ze dne

16.9.2016 vyplynulo, že žalovaný vytýkal žalobci, že dne 17.8.2016 hrubým způsobem slovně napadl v sídle Městského úřadu v Lázních Bohdanči asistentku starosty a tajemníka, paní XXX, čímž hrubě narušil pracovní vztahy. Nevhodnému jednání žalobce měla být přítomna veřejnost. Celá věc byla zaznamenána strážníky městské policie. Žalobce měl tímto jednáním porušit povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. g) a § 16 odst. 2 písm. d) zákona o úřednících. Žalobce byl upozorněn na to, že porušení povinností může být důvodem k odvolání z funkce tajemníka podle § 12 zákona o úřednících nebo důvodem k výpovědi z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce.

Z dalšího upozornění žalovaného na porušení stanovených povinností žalobce ze dne 29.9.2016 vyplynulo, že dne 9.9.2016 měl zastupitel XXX zaslat Městskému úřadu Lázně Bohdaneč a ostatním zastupitelům email s nesouhlasným stanoviskem se zpracovanou koncepcí sportu. Přílohou emailu byl soubor nazvaný „Připomínky ke koncepci sportu 09 2016.doxs“. Z vlastností souboru žalovaný zjistil, že jej zpracoval žalobce dne 5.9.2016 v době od 10:11 hod. do 14:02 hod., přestože zaměstnavatel nepověřil žalobce vypracováním těchto připomínek. Na jednání rady města dne 21.9.2016 přítom žalobce na přímý dotaz, kdo je autorem připomínek ke koncepci sportu, odmítl odpovědět. Žalobce byl upozorněn na to, že uvedené jednání spolu s dalším porušením povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci může být důvodem k výpovědi z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce.

Z upozornění žalovaného na porušení stanovených povinností žalobce ze dne 15.11.2016 vyplynulo, že Městskému úřadu Lázně Bohdaneč bylo dne 4.7.2016 doručeno oznámení Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 1.7.2016, o zahájení správního řízení ve věci schválení návrhu aktualizace bezpečnostního programu s připojenou bezpečnostní dokumentací k vyjádření. Podle ust. § 17 odst. 2 zákona č. 244/2015 Sb. v platném znění mají obce povinnost do 15 dnů od doručení návrhu bezpečnostní dokumentace oznámit veřejnosti na úřední desce a způsobem v místě obvyklým, kdy a kde mohou občané do bezpečnostní dokumentace nahlížet, činit si z ní výpisy, opisy nebo kopie. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 244/2015 Sb. v platném znění zašlou dotčené orgány krajskému úřadu své vyjádření do 60 dnů ode dne, kdy jim byl návrh bezpečnostní dokumentace doručen. Žalovaný kontrolou zjistil, že sdělení bylo na úřední desce vyvěšeno až 3.11.2016, tedy po uplynutí obou lhůt podle § 17 odst. 1 a 2 zákona č. 244/2015 Sb. Občané proto nemohli uplatnit k návrhu bezpečnostní dokumentace své připomínky. Žalobce byl opět upozorněn na to, že uvedené jednání spolu s dalším porušením povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci může být důvodem k výpovědi z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce.

Z reakcí žalobce, doručených starostovi žalovaného dne 19.9.2016, 30.9.2016 a 18.11.2016, je zřejmé, že žalobce nesouhlasil s obsahem upozornění na porušení stanovených povinností

Výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.11.2016 bylo prokázáno, že žalovaný doručil žalobci dne 16.11.2016 výpověď z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce pro soustavné méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci. Tato porušení měla spočívat v hrubém slovním napadení jiné zaměstnankyně žalovaného, ve výkonu práce, která nesouvisela s pracovním poměrem žalobce a kterou měl dne 5.9.2016 v pracovní době vykonávat po dobu necelých 4 hodin, a nakonec v opomenutí zveřejnit informace podle zákona o prevenci závažných havárií v zákonem stanovené lhůtě. Žalobce na stejnopis výpovědi z pracovního poměru, který zůstal

žalovanému, napsal dne 16.11.2016, že s výpovědí nesouhlasí a že uvedené důvody se nezakládají na pravdě.

Soud neprovedl z důvodu hospodárnosti řízení další listinné důkazy a navržené výslechy svědků a účastníků řízení s ohledem na níže vyjádřený právní názor o tom, že již z provedených důkazů lze mít za prokázané, že žalovaný nepostupoval při rozvázání pracovního poměru se žalobcem v souladu s platnou právní úpravou.

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o úřednících“), se na pracovní právní vztahy úředníků územních samosprávných celků vztahuje zákoník práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 12 odst. 1 zákona o úřednících lze vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu z funkce odvolat, jen

- a) pozbyl-li některý z předpokladů podle § 4,
- b) porušil-li závažným způsobem některou ze svých zákonem stanovených povinností nebo dopustil-li se nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců, nebo
- c) neukončil-li vzdělávání vedoucích úředníků ve lhůtě podle § 27 odst. 1.

Podle § 12 odst. 3 zákona o úřednících musí být odvolání nebo vzdání se funkce písemné a doručené druhému účastníku, jinak je neplatné. Odvolání z funkce musí navíc obsahovat důvody podle odstavce 1, jinak je neplatné. Výkon funkce končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se funkce, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se funkce uveden den pozdější.

Podle § 12 odst. 4 zákona o úřednících odvoláním nebo vzdáním se funkce vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu pracovní poměr nekončí; to neplatí, jestliže byl pracovní poměr založen jmenováním na dobu určitou. Územní samosprávný celek je povinen podat vedoucímu úředníku nebo vedoucímu úřadu návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení u územního samosprávného celku na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže územní samosprávný celek nemá pro vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu takovou práci nebo ji vedoucí úředník či vedoucí úřadu odmítne, jde o překážku v práci na straně územního samosprávného celku a současně je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce; odstupné poskytované vedoucímu úředníku nebo vedoucímu úřadu při organizačních změnách nenáleží v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání nebo vzdání se funkce vedoucího úředníka či vedoucího úřadu.

Podle § 16 odst. 1 zákona o úřednících je úředník povinen

- a) dodržovat ústavní pořádek České republiky,
- b) dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané; dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen,
- c) hájit při výkonu správních činností veřejný zájem,
- d) plnit pokyny vedoucích úředníků, nejsou-li v rozporu s právními předpisy; má-li úředník za to, že vydaný pokyn je v rozporu s právními předpisy, je povinen to bezodkladně oznámit osobě, která mu pokyn vydala, a to písemně, nebo, hrozí-li nebezpečí z prodlení, ústně; poté je úředník povinen splnit daný pokyn pouze tehdy, dostane-li od vedoucího úřadu písemný příkaz tak učinit; úředník nesmí vykonat pokyn ani příkaz, pokud by se tím dopustil trestného činu, přestupku, popřípadě jiného správního deliktu, a tuto skutečnost je povinen bez

- zbytečného prodlení písemně oznámit vedoucímu úřadu,
- e) prohlubovat si kvalifikaci v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
 - f) jednat a rozhodovat nestranně bez ohledu na své přesvědčení a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování,
 - g) zdržet se jednání, jež by závažným způsobem narušilo důvěryhodnost územního samosprávného celku,
 - h) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného,
 - i) v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných územním samosprávným celkem, u něhož je zaměstnán, nebo na základě právních předpisů a kolektivních smluv,
 - j) v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděl při výkonu zaměstnání a v souvislosti s ním; to neplatí, pokud byl povinnosti mlčenlivosti zproštěn; povinnosti zachovávat mlčenlivost může úředníka zprostit vedoucí úřadu, jím pověřený vedoucí úředník nebo příslušný správní úřad podle zvláštních právních předpisů, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,
 - k) poskytovat informace o činnosti územního samosprávného celku podle zvláštních právních předpisů v rozsahu, v jakém to vyplývá z jeho pracovního zařazení,
 - l) při ústním nebo písemném jednání s fyzickými nebo právnickými osobami sdělit své jméno, příjmení, úřad, ve kterém je zařazen k výkonu práce, zařazení v útvaru úřadu; územní samosprávný celek v organizačním řádu může stanovit, pro které funkce a činnosti lze nahradit toto označení uvedením identifikačního čísla úředníka,
 - m) oznámit územnímu samosprávnému celku, že nastaly skutečnosti, které odůvodňují převedení na jinou práci (§ 11) nebo odvolání z funkce (§ 12).

Podle § 16 odst. 2 zákona o úřednících je úředník dále povinen

- a) pracovat svědomitě a řádně podle svých sil, znalostí a schopností,
- b) plně využívat pracovní doby a pracovních prostředků k vykonávání svěřených prací, plnit kvalitně, hospodárně a včas pracovní úkoly,
- c) řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu územním samosprávným celkem a střežit a ochraňovat jeho majetek před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy územního samosprávného celku,
- d) zachovávat pravidla slušnosti při úředním jednání a vůči ostatním zaměstnancům působícím ve veřejné správě.

Podle § 103 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, starosta jmenuje a odvolává se souhlasem ředitele krajského úřadu tajemníka obecního úřadu v souladu se zvláštním zákonem a stanoví jeho plat podle zvláštních předpisů; bez souhlasu ředitele krajského úřadu je jmenování a odvolání tajemníka obecního úřadu neplatné.

Podle § 52 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákoník práce“), zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď, jsou-li u zaměstnance dány důvody, pro které by s ním zaměstnavatel mohl okamžitě zrušit pracovní poměr, nebo pro závažné porušení povinnosti vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci; pro soustavné méně závažné porušování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci je možné dát zaměstnanci výpověď, jestliže byl v době posledních 6 měsíců v souvislosti s porušením povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci písemně upozorněn na možnost výpovědi.

Podle § 52 písm. c) zákoníku práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď, stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo o jiných organizačních změnách.

Podle § 72 zákoníku práce neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.

Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícímu skutkovému zjištění:

Listinou o jmenování do funkce tajemníka ze dne 14.2.2011 ve spojení s dohodou upravující pracovní podmínky vedoucího úřadu ze stejného dne bylo prokázáno, že pracovní poměr žalobce vznikl u žalovaného dne 14.2.2011 jmenováním do funkce tajemníka Městského úřadu Lázně Bohdaneč.

Listinami žalovaného ze dne 16.9., 29.9. a 15.11.2016 a reakcemi žalobce na tyto listiny bylo prokázáno, že žalovaný opakovaně upozorňoval žalobce na porušení povinností vztahujících se k vykonávané práci a že se žalobce proti těmto upozorněním ohrazoval. V případě prvního vytykaného porušení povinnosti (slovní napadení jiné zaměstnankyně žalovaného) byl žalobce upozorněn na to, že porušil povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. g) a § 16 odst. 2 písm. d) zákona o úřednících a že to může být důvodem k odvolání z funkce tajemníka podle § 12 zákona o úřednících nebo k výpovědi z pracovního poměru podle § 52 písm. g) zákoníku práce.

Výpovědi z pracovního poměru ze dne 15.11.2016, která byla žalobci doručena dne 16.11.2016 a se kterou žalobce nesouhlasil, což uvedl přímo na jednom vyhotovení výpovědi, které zůstalo žalovanému, bylo prokázáno, že žalovaný vypověděl pracovní poměr se žalobcem podle § 52 písm. g) zákoníku práce z důvodu soustavného méně závažného porušování právních předpisů vztahujících se k práci vykonávané žalobcem. Tato porušení měla spočívat v hrubém slovním napadení jiné zaměstnankyně žalovaného, ve výkonu práce, která nesouvisela s pracovním poměrem žalobce a kterou měl vykonávat dne 5.9.2016 v pracovní době po dobu necelých 4 hodin, a nakonec v opomenutí zveřejnit informace podle zákona o prevenci závažných havárií v zákonem stanovené lhůtě.

Na základě zjištěného skutkového stavu věci dospěl soud k následujícímu právnímu závěru:

Soud měl přes námitky a odlišný právní názor žalovaného za to, že žalovaný nepostupoval při skončení pracovního poměru se žalobcem v souladu s platnou právní úpravou. Pracovní poměr žalobce jako vedoucího úředníka územního samosprávného celku se řídí zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 1 odst. 2 tohoto zákona se na pracovněprávní vztahy úředníků vztahuje zákoník práce jen tehdy, nestanoví-li zákon o úřednících jinak. Podle § 12 odst. 1 zákona o úřednících je možné vedoucího úředníka odvolat jen z taxativně stanovených důvodů, mezi které patří i méně závažné porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců. S odvoláním tajemníka obecního či městského úřadu navíc musí

vyslovit souhlas ředitel krajského úřadu (§ 103 odst. 3 zákona o obcích), jinak je takové odvolání tajemníka z funkce neplatné. Tato úprava je výrazem zvýšené ochrany postavení tajemníků obecních úřadů tak, aby nedocházelo k jejich odvolávání po každých volbách, po kterých dojde ke změnám ve vedení obcí. I kdyby došlo k odvolání žalobce zákonem stanoveným způsobem, tak by jeho pracovní poměr podle § 12 odst. 4 zákona o úřednících neskončil. Žalobci by po odvolání z funkce vedoucího úředníka musela být nabídnuta jiná práce odpovídající jeho kvalifikaci a zdravotnímu stavu. Jen tehdy, pokud by žalobce takovou práci odmítl, anebo ji žalovaný pro něj vůbec neměl, by mohl žalovaný přistoupit k výpovědi z pracovního poměru z organizačních důvodů podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný obešel předmětná ustanovení zákona o úřednících a zákona o obcích tím, že žalobci dal bez předchozího odvolání z funkce tajemníka se souhlasem ředitele krajského úřadu výpověď z pracovního poměru. Taková výpověď je pro nedodržení zákonem stanoveného postupu, který reflektuje zvýšenou ochranu zaměstnanců na pozicích tajemníků obecních úřadů, neplatná. V souladu s uvedeným závěrem soudu je i judikatura Nejvyššího soudu ČR, který v rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 2070/2012 výslovně uvedl, že starosta může tajemníka obecního úřadu odvolat z funkce podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících jen pro porušení těch povinností (z těch důvodů), s nimiž ředitel krajského úřadu vyslovil souhlas podle § 103 odst. 3 zákona o obcích. Nejvyšší soud přitom v odůvodnění rozhodnutí připomněl, že ve smyslu rozhodování o odvolání tajemníka obecního úřadu spočívá povinnost dodržovat zákonem stanovené povinnosti jak v plnění povinností podle § 16 zákona o úřednících, tak i v plnění povinností podle § 301 a § 302 zákoníku práce. Samotný žalobce přitom označil první vytykané porušení povinností žalobce za porušení podle § 16 odst. 1 písm. g) a § 16 odst. 2 písm. d) zákona o úřednících. Z tohoto pohledu tak obrana žalovaného o možnosti rozvázat pracovní poměr podle zákoníku práce při porušení jiných povinností než povinností stanovených zákonem o úřednících, je popřena již prvním upozorněním žalovaného na porušení povinností žalobce. Některé povinnosti vyjmenované v ust. § 16 zákona o úřednících se navíc téměř doslova shodují s povinnostmi uvedenými v § 301 - § 303 zákoníku práce. Ačkoli to žalovaný ve druhém vytykacím dopise žalobci výslovně nezmínil, tak nevyužívání pracovní doby k vykonávání svěřených prací představuje nejen porušení povinností zaměstnance podle § 301 písm. b) zákoníku práce, ale i porušení povinností úředníka podle § 16 odst. 2 písm. b) zákona o úřednících.

Rovněž tak další rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 4123/2013 potvrzuje, že speciální úprava odvolání vedoucích úředníků podle zákona o úřednících je výrazem zvýšené ochrany jejich postavení.

Lze tak uzavřít, že žalovaný neplatně rozvázal pracovní poměr s žalobcem výpovědí podle § 52 písm. g), neboť nepostupoval v souladu s platnou právní úpravou, podle které měl žalobce jako vedoucího úředníka v případě nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců odvolat se souhlasem ředitele krajského úřadu (§ 103 odst. 3 zákona o obcích) podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících.

Soud proto žalobě o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru výpovědí vyhověl, když žaloba byla podána ve lhůtě podle § 72 zákoníku práce.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobci jako účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalovanému. Náklady řízení žalobce představuje odměna advokáta za 6 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, 2x vyjádření ve věci samé, 2x účast na jednání soudu) ve výši 6x 2.500,- Kč podle § 7 bod 5. ve spojení s § 9 odst.

3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, paušální náhrada ve výši 6x 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, náhrada hotových výdajů za dvě cesty osobním vozidlem ze Zlína, kde je pobočka advokátní kanceláře zástupce žalobce, do Pardubic a zpět (celkem 2x 410 km) s cenou benzínu Natural 95 ve výši 29,50 Kč / l) ve výši 4.738,- Kč podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, náhrada za promeškaný čas strávený na cestách ze Zlína na jednání soudu do Pardubic a zpět ve výši 12x 100,- Kč podle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, daň z přidané hodnoty ve výši 4.775,- Kč a soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

O lhůtě splatnosti pak soud rozhodl jako o zákonné třídení podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne doručení odvolání, písemně, dvojmo, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích prostřednictvím zdejšího soudu. Toto právo nemá ten, kdo se jej platně vzdal.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 9. listopadu 2017

JUDr. Martin Tomek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eliška Jonášová